

Aantekenen

The Registrar
European Court of Human Rights
Council of Europe
67075 Strasbourg Cedex
FRANCE

datum: 13 februari 2018
onze referentie: 2018D008 Kukolja & Wullink/ Staat der Nederlanden
uw referentie: NIEUWE ZAAK
e-mail: info@kenw-consult

Edelachtbaar college,

Bijgevoegd treft u aan het ingevulde verzoekschriftformulier van uw Hof met bijlagen ten behoeve van verzoekers de heren mr. drs. S.J.P. Kukolja en mr. drs. M. Wullink. Beiden doen een beroep op uw Hof naar aanleiding van een uitspraak van het Hof van Discipline van 24 november 2017, waarin zij tuchtrechtelijk veroordeeld werden. Het verzoek richt zich tegen de Nederlandse staat.

De klacht spitst zich toe op de schending van artikel artikel 6 EVRM ("*equality of arms*", "*fair hearing*", "*fair balance*", "*fairness*", "*proportionality*") / artikel 13 EVRM / artikel 8 EVRM ("*respect for home*", "*proportionality and subsidiarity*"). Hierna volgt een korte introductie van de inzet van de zaak, alsmede een toelichting op het grote algemene belang van voornoemde klachten voor het Nederlandse rechtssysteem.

Het overheidstoezicht op de advocatuur is wettelijk opgedragen aan de lokale Dekens van de Orde van Advocaten, die daarvoor in persoon als bestuursorgaan zijn aangewezen. In de onderhavige zaak is sprake van (een schijn van) partijdigheid van de toezichthoudende Deken die verzoekers bij tal van instanties hebben geprobeerd te adresseren. De Deken heeft anderhalf jaar lang intensief en eenzijdig contact gehad met de wederpartij van cliënten van verzoekers. De Deken en deze wederpartij, de burgemeester van Borne, hebben in die tijd 27 geheime e-mails gewisseld, met elkaar gebeld en elkaar in persoon gesproken. Vervolgens heeft de Deken in dit ene dossier tegen de gemeente Borne, een overheidsinstantie, persoonlijk het toezicht willen (blijven) uitoefenen.

Verzoekers hebben zich niet tegen het toezicht als zodanig verzet. Integendeel zij hebben onafhankelijk en onpartijdig toezicht geëist. Verzoekers hebben slechts in het belang van hun cliënten één voorwaarde aan dit toezicht willen verbinden: dat de Deken het toezicht niet zelf uitoefent, maar dat een ander dit namens hem doet. Er is namelijk sprake van een objectief gerechtvaardigde vrees ('legitimate doubt') voor partijdigheid. Verzoekers voelden zich in dat kader niet vrij om vertrouwelijke informatie over hun relatie met cliënten te overleggen. De Deken heeft vervolgens twee ambtshalve tuchtklachten, zogenaamde dekenbezwaren, ingediend tegen verzoekers, wegens het weigeren van medewerking aan zijn onderzoek in dit ene dossier. Het tweede Dekenbezwaar is uitgelokt, omdat de Deken ondanks de bezwaren van verzoekers bleef aandringen op onderzoek in dit ene dossier.

Het bleek niet mogelijk om voornoemde schijn van partijdigheid van de Deken/toezichthouder bij de tuchtrechter of bij een andere instantie aan de orde te stellen. Nergens vonden verzoekers gehoor. In de tuchtrechtelijke procedures liepen verzoekers tegen de volgende barrières aan. Ten eerste kent het Nederlandse tuchtrecht geen bewijsregels¹. De tuchtrechter is volledig vrij in het al dan niet doen van onderzoek en het waarderen van bewijs. De doorlopen procedures, alsmede de finale uitspraak, kennen als gevolg hiervan meerdere mislagen, waardoor verzoekers in hun rechten zijn achtergesteld. Cruciale verweren en bewijzen van verzoekers tegen vermeende normschendingen zijn genegeerd of ten onrechte expliciet buiten behandeling gelaten.

Ten tweede kent het Nederlandse tuchtrecht geen regeling voor het geval er beletselen zijn tegen het optreden van de Deken. De Deken wordt door artikel 45a Advocatenwet (Aw) in persoon aangewezen als overheidstoezichthouder. Volgens de tuchtrechter moeten advocaten in alle gevallen onvoorwaardelijk meewerken aan toezicht. De Deken beoordeelt zelf in persoon of hij in staat is het toezicht onafhankelijk en onpartijdig uit te oefenen. Deze volledig autonome en autocratische positie van de Deken is zeer onwenselijk omdat zeer wel denkbaar is dat toezicht uitgeoefend door collega-advocaten gewild of ongewild situaties met (schijnbare) belangenverstrengeling met zich mee zal brengen. De onafhankelijkheid van de advocatuur in Nederland wordt met het huidige systeem ondermijnd.

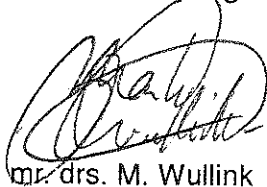
Ten slotte kent de advocatenwet geen maatregelen om in geval van een kantoorbezoek, de vraag voor te leggen of een Deken die een schijn van partijdigheid heeft gewekt, vrij is om het bedrijfspand van de advocaten te betreden.

Al met al is het niet mogelijk gebleken om het overheidstoezicht door de Deken persoonlijk ter discussie te stellen. Meer in het bijzonder is het niet mogelijk gebleken om de *attorney-client-privileged-information* van cliënten te beschermen tegen inzage door de Deken, als sprake is van een (schijn van) partijdigheid van die Deken. Er is sprake van een *significant disadvantage*, nu een voorwaardelijke straf is opgelegd, zonder dat sprake is geweest van een eerlijk proces en deugdelijk onderzoek naar feiten. De straf is enkel en alleen voorwaardelijk gemaakt, omdat verzoekers zelf hebben besloten zich als advocaat uit te schrijven. Indien verzoekers zich opnieuw zouden laten inschrijven als advocaten, dan hebben zij ongerechtvaardigde hinder van de opgelegde forse straf.

Het is derhalve van eminent belang dat deze klacht wordt onderzocht door uw Hof. Wij verzoeken u derhalve vriendelijk het verzoek in behandeling te nemen. Op eerste verzoek uwerzijds zult u een Engelse vertaling van het verzoekschrift (zonder bijlagen) ontvangen.

In afwachting van uw berichten.

Met vriendelijke groet,

mr. drs. M. Wullink

mr. drs. S.J.P. Kukolja

Bijlagen:

- verzoekschrift;
- annex I: Deel F, aanvulling van de gronden
- bijgevoegde documenten.

Noot:

¹ Mooibroek, M 'Naar een hogere bewijsstandaard in het tuchtrecht!', Nederlands Juristenblad, 02-04-2015, afl. 13